

ОСНОВНА ШКОЛА „БОЯ РАДУС“

БЕВРАЦИТЕ

ПОДАЕТ

БР. 14

ЗА ДОМОВИНУ С ТИТОМ-НАПРЕД!

РЕПУБЛИКО - ТИ СИ КРАЈ ЗОБОРТЪЕ!

ЛИТЕРАРНО СЕРИУМ „Б. ДИДИЧЕВИЌ“

РЕПОРТАЖА

Освајач је прохладан јесени дан, већар али испуњен ветром и жагором, песмом, усклицима веселих пионира наше школе, јер је данас, 2. октобра 1976. године, дан смотре и годишњег збора нашег пионирског одреда "БОШКО БУЖА".

Пионирске чете са својим командирима и стегоносима у свечаним оделима украшеним пионирским марамима постројени су у дворишту наше школе док су се заставе СФРЈ, СР Србије и СР Југославије поносно шириле на јарболима. Музика и весели топли звуци утислили су се у веселост пионира и заједнички указивали на свечаност и дивну другарствено испуњену атмосферу нашег свакодневног живота и рада.

Почиње смотра. Урнули су музика, песма, усклици. Ту су сви наши учитељи и наставници као и званице. Главни командант одреда Бошкови Стеван и пионирским поздравом поздравља заставе и постројени пионирски одред "Бошко Буџа" поздрављајући му у крстој речни добар и успешан рад у овој школској години, а затим изврши смотру.

По извршеној смотри пионирски одред наше школе је продефинисао центром нашег Базаришта упућујући се у велику салу блиско на у којој ће се одржати редовни збор-конференција одреда.

Сала је свечано украшена. На бини једговорница, место за редне председништво украшено дрвеним, партијском и пионирском заставом. И док пионирски пољско испуњавају велику салу, одјекују наше борбене, радне и пионирске песме које доприносе овој свечаности односно указују на њен значај и доприносе најмлађих нашој заједници.

Појављује се командант Бошкови Стеван. Наста тишина. По извршеном поздраву предлаже да се усвоји дневни ред збора од шест тачака и то:

1. Отварање збора и избор радних тела.
2. Извештај о раду Пионирског одреда за протекли период.

- извештај Одбора бачке штедије;
- извештај Одбора подмлатка Црвеног Крета;
- извештај Пионирског одреда кога подноси председник и командант одреда Бошкови Стеван.

3. Дискусија и усвајање водних извештаја.
4. Поздравно писмо Пионирском одреду "Моша Пијаде" Основне школе "25. мај" из Сирача.
5. Усвајање Програма рада за наредни период.
6. Избор Одбора Пионирског одреда.

Пошто се збор једногласно изјаснило за предложени дневни ред председник Бошкови ст тај је предложено радно председништво збора. Пошто је и овај предлог усвојен председарајући је дао реч другу Бошкови Стевану који је поднео следећи извештај:

"У току прошле школске године у нашој школи је формиран Пионирски одред, дакле у години када је читава наша домовина славила 30 година слободе, независности и мира. На тај начин смо се и ми пионирски придружили заједничком славу.

У току октобра и новембра месеца формирали смо оделске пионирске заједнице, које су изабрале своја руководства, као и представнике за одбор нашег пионирског одреда. После тих припрема на свечаности поводом Дана Републике, изабрали смо и наш Одбор. Одред је почео име легендарног бомбаша и хероја Бошка Буџе.

Другарице и другари, данас смо се сакупили да сви заједно видимо колико смо и шта урадили за протеклу годину. Резултата је било доста, мада нису сви међу оним најбољим. Одлучили смо да овакав збор пионира одржавамо сваке године почетком октобра месеца, јер тада наше место и општина славе Дан слободара, и да тога дана сваке године сабирамо своје постигнуте резултате.

Највише времена смо провели на редовној настави. На већим часовима смо учили и стицали нова знања, која су до tada за нас bila daleka i nepoznata. Uradili smo mnogo zadataka, napisali još više esezaka i pročitali na hiljade strana raznih knjiga u toku školske godine. Pa i pored toga svi naši drugovi i drugarice nisu postigli dovoljan uspeh da bi završili razred. Od ukupno 678 učenika koji su dolazili redovno na nastavu od I do VIII razreda, 651 učenik je završio razred, a 27 učenika je ponavljalo.

Naši drugovi i drugarice su svoja znanja mogli da pokažu i na raznim takmičenjima. Tako smo na takmičenju mladih matematičara osvojili jedno prvo, dva druga i dva treća mesta u opštini, a naša drugarica Gashovna Biljana takmičila se i na prvobitju SAJ Vojsvodine i dostojno reprezentovala našu školu i ven rod.

Naši drugovi i drugarice su se takođe takmičili i na geografije i fototehnikke i postigli zadovoljne rezultate.

Veoma lepe rezultate je postigla naša ekipa u takmičenju "Šta znaš o slobodnoj", a koju su sačinjavali učenici od II do VIII razreda. Bili su najbolji u našoj opštini, a na prvobitju Vojsvodine osvojili su osmo mesto.

U prošle godine imali smo dobrih rezultata i na sportskim takmičenjima. Naše ekipe su prvaci opštine u rukometu, odbojci i kosari, kako za muške tako i za ženske ekipe. Zadoljni uspeh su postigli i naši atletičari. Mnogim svim takmičenjima domaćini je bila naša škola.

Kor naše škole je takođe takođe postigao značajne rezultate. Bio je učesnik Opštinskog takmičenja i osvojio prvo mesto, a uspešno je završio i ženske takmičenje Vojsvodine.

Svi ovi naši drugovi i drugarice su nagrađeni ili pohvaljeni na kraju školske godine za postignute rezultate i truda da našu školu što bolje i dostojnije zastupaju.

Pored srećnosti povodom Dana Republike, prošle godine smo imali i drugih veselja. U čast Dana Armije naši pioniri su imali susret sa borcima Narodnoslobodilačkog rata sa kojima su vodili razgovor, kao i susret sa četom iz Balvanšta postrojenom u dvoristu naše škole. Kada smo prvi put čuli i za drugove i drugarice iz Sirača koji su nam ponudili saradku. Nadam se da će ove godine ova saradba početi da se ostvaruje i da će možda doći i do susreta sa ovim našim vršnjacima iz Sirača. To nam je velika želja i čast.

Izvedene je i nekoliko radnih akcija. U toku jeseni i proleća čistili smo travnjak i park u centru sela, a to ćemo činiti narednih godina, jer je to odraz tradicionalne saradbe naše škole i naše škole sa zajednicom. Zbog toga naši osmaći svake godine mogu da posete Titovo Ulice, Čačak, Sarajevo, Tjentište i dr. istorijska mesta širom naše domovine, dobijajući besplatno autobus za ovu ekskursionu.

Pored toga zasadili smo 600 sadnica topola, koje će uskoro biti lep ukras našim ulicama, a isto tako smo uz pomoć roditelja počeli sa nasinajem prestora ispred školske zgrade. To meramo ove školske godine da završimo. Mislim da će nam u tome pomoći naši nastavnici i roditelji. Ovo smo radili, a radimo i ubuduće da bi nam u selu i školi bilo što lepše i prijatnije.

Zbog rezultata koje smo do sada postigli, kao i zbog zadataka koji nas očekuju, zbog mnogobrojnih diploma i pohvala, pehara i nagrada, ja vas drugarice i drugovi pioniri i nastavnici i učitelji pozivam da zajedničkim radom i još većim zalaganjem idući Zbor pionira našeg odreda "Boško Buha" dočekaмо sa još boljim i većim uspesima.

Zatim je podnet izveštaj Odbora žacke štedbe u kome se kaže da je naša škola jedna od najboljih u pogledu štedbe, da u školi imamo kolektivnu-razrednu i individualnu-ličnu štedbu, da svakog 14. u mesecu dolazi predstavnik žilijale Komunalne banke-Pančovo iz Kovinina i ubira žacku štedbu.

Потом је поднет извештај о раду Одбора подмлатка Црвеног Крста за школску 1975-76. годину, а он гласи:

"На почетку школске године при нашем пионерској одреду формиран је и изабран Одбор подмлатка Црвеног Крста који је у току ове године активно радио на разним пословима.

Годишња скупштина је одржана 17. новембра 1975. године и на којој је утврђен Програм рада и изабран Одбор од 21 члана-ученика.

Ми смо исто тако тога дана изабрали Недељков Биљану за председника, а Станков Јасмину за њеног заменика, Шивковић Милуцу за секретара, а Салин Менада за њеног заменика и Ковачевић Зорницу за благодјелника.

Од акција које смо прошле године планирали да организујемо и урадимо поменућу само оне најзначајније.

Прва већа акција наше организације је била "10.000 ђачких торби за другове из Вијетнама". Као што знате сви пионери наше земље су прихватили задатак да помогну своје другове и другарице из даљекот Вијетнама на тај начин што ће својим добровољним прилозима помоћи да се куће торбе и прибор који су потребни за школовање ученика. Ми смо у тој акцији прикупили 1.000 нових динара. Захваљујући томе данас многи пионери ове географски далеке, а нама блиске и драге земље, поред тога што живе у слободи, редовно иду у школу уз помоћ ових пионира наше социјалистичке домовине.

Наш Одбор, као и цела организација, су такође били активни и у прикупљању отпадног материјала-текстила и хартије. Тако је у току прошле школске године прикупљено и продато више од 600 килограма текстила и преко 400 килограма папира. Ова акција је изведена у току јесени и пролећа.

У одељењу прошлогодишњег VIII-3 разреда је акција прикупљања текстила била најуспешнија, јер је прикупљено 192 килограма текстила, а ученица Зора Кошарин прикупила је 87, а Николин Јован 81 килограм текстила.

Најбоље одељење у прикупљању папира је било прошлогодишње VIII-2 које је прикупило 125 килограма, а сам ученик Чирковићки Зоран 98 килограма.

Од прикупљених и продатих сировина наша организација је добила 1.250 нових динара. Ова средства смо искористили тако што смо омогућили нашим сиромашним друговима и другарицама да пођу на екскурзију.

Тakoђе смо активно учествовали у предаји наменица и значки Црвеног Крста у години када је ова организација славила 100 година свог постојања и рада, као и Недељу борбе против туберкулозе.

Ове акције су показале да можемо доста да учинимо и урадимо. Зато наше заједничке обичаје је да ћемо у овој години урадити и учинити још и више."

Председавајући је позвао присутне пионере на дискусију по поднетим извештајима.

После дискусије, једногласно су усвојени поднети извештаји.

Један од најдешњих тренутака Збора била је 4. тачка дневног реда на којој је прочитано поздравно писмо другарицама и друговима из Сирача, а које гласи:

Пионерском одреду "МОША ПИЈАДЦ"

Основне школе "25. мај"

Сирач

Драги другови и другарице пионери!

Данас, 2. октобра 1976. године обележавамо Дан ослобођења нашег места и општине одржавајући смотру и збор нашег Пионирског реда.

Са овог скупа пионира наше школе упућујемо вам искрено ле за успешан рад и сарадњу наших одреда.

Пионирским поздравом
ЗА ДОМОВИ У С ТИТОМ - НАПРЕД!

Пионирски одред "БОШКО БУХА"
Баланиште

Након писма једногласно је усвојен Програм рада наше одреда за наредни период, а такође и једногласно изабран нови Одбор Пионирског одреда "Бошко Буха".

После завршеног дневног реда збора одјекнула је пионирска песма из седамстотина дечјих грла и као лихор разлегла се лом и нашим селом коме ће вредне руке пионира својим радом допринети да буде све лепше, млађе, веселије, уредније!

ЖИВЕ О НАШ ОДРЕД "БОШКО БУХА"

ЛИТИ ГРАЦИ

ЈАСНИ КРОС

У дивном амбијенту наше шуме и дивног јесењег дана и пувоног сунцем, шумором опалог лишћа, цркутом и гукањем птица, брујањем трактора и комбајна, шкрипом натоварених возила кутим златом наше ранице и веселим узваницама ученика наше школе одржан је 9. октобра 1976. године јесењи крос наше школе.

У кросу су узели учешће лици разреди са преко 350 ученика сретаних у групе по узрасту-годишту и разреду, а стаза је уносна на групе износила од 500 до 1000 метара.

Организатор овога кроса је наша школа односно њени наставници: Јулијана Стојан и Грандос Радмила, а којима су добру и свесрдну помоћ пружили наставници Живковић Радмила, Владисављевић Видосавић, Пејић Слађана, директор школе Владисављевић Георгије, Бабић Смиљка, Пејић Петар и Живковић Драган.

Крос је у целисти успео и оправдао своје постојање у основној школи. Било је заиста врло лепо пре свега такмичарски, а затим и забавно.

Победници у кросу по групама су и то:

500 метара:

- 1. Анђелић Биљана
- 2. Стојковић Весна
- 3. Владисављевић Биљана

600 метара:

- 1. Борђевић Јовица
- 2. Обрадовић Драгица
- 3. Јакшић Стојан
- 4. Стојић Биљана
- 5. Станковић Гордана
- 6. Црвенов Злата
- 7. Перин Весна

800 метара:

- 1. Митровић Николка
- 2. Мунчан Јосиф
- 3. Гучијашевић Зоран
- 4. Станковић Ђурица
- 5. Стојанов Деса

1000 метара:

- 1. Богдановић Иван
- 2. Радисављевић Петар

После одржаног кроса фотографисани су победници а затим и сви учесници и организатори кроса за успомену на овај диван јесењи дан и још лепши ђачки крос.

БЕЉВА КУКУРУЗА

Дивна Банатска равница покривена морем жутог кукуруза. Још се сунце прејива се нима. Дивно, усправне са својим плодом стоје стабљике кукуруза. Али изненада наиђе промена времена. Јак југоисточни ветар "Кочава" дувајући брзином и до 140км на час обарао је и литлао стабљике кукуруза. Дувао је много дана, лепо осушио сазрели кукуруз, али и спречиле технику да га убере. У помоћ су стигле вредне руке пионира, омладинаца и војника и злато се нашло безбедно у амбарима и сандосима. Тиме је омогућена и сетва пшенице, које је на време и у целости, са малим изузетцима, обављена на задовољство вредних ратара.

Ова акција је била веома масовна. У њој су учествовале основне школе из Ковина ("Ђуро Јакшић" и "Јован Јовановић-Змај"), као и гимназијалци гимназије "Бранко Радичевић" и војници Ковинског гарнизона.

У овој акцији учествовали су и виши разреди наше школе са својим разредним старешинама и директором школе. Акција је трајала укупно 4 дана, а резултати нашег рада су веома добри. Неколико стотина хектара засејаних кукурузом је обрано, овршено. Другови из Земљорадничке задруге ООУР "Луна Милошевић" из Ваљаништа су веома задовољни радом нашег ученика и наших наставника иако су слони за рад били доста тешки, а посебно тешкоћа је био јак ветар. Ипак вредне руке пионира-Ђака дали су све од себе и тиме свој допринос сакупљању овогодишње летине кукуруза.

Једна акција је почивала у 8 а завршавала се у 14,30 часова. Пионери наше школе озбиљно су схватили овај задатак и тако га и извршавали и извршили. Било је интересантно у време рада, а посебно у прекиду рада око 11,30 часова. Задругари су за своју велику помоћ-вредне пионире обезбеђивали оброк, сокове и др. а они уз веселу реч и добар оброк заливен соковима слатко ручали и одмарали за наставак рада.

Зато је ова радна акција и поред свих тешкоћа била и заиста леп догађај доживљен и испуњен радом, шалом и песмом, а истовремено нам показала да за стваралачки рад не постоји препрека.

ИТЕ РАЦИ

РАД ЈЕ ЧОВЕКА СТВОРИО ЧОВЕКОМ!

СПОРТСКИ ЖИВОТ

У нашој школи од почетка ове школске 1976-77. године одржана су многа такмичења и турнири чији су учесници наши другови и другарице из школе као и омладинци.

Сви они спортски догађаји одвијали су се у дивном амбијенту спортског терена и физкултурне сале наше школе. Не само што је добар спортски терен омогућавао да такмичари покажу своје знање и вештине у спортском надметању, већ је и дивна публика-вишкови другови и другарице-својим ватреним навијањем и бодрим доприносила да атмосфера заиста буде спортска. Вишкова узajамност је оно најлепше у једном такмичењу, оно што распаљује такмичарски дух, другарско надметање, успех и за победника и за побеђеног. Ова такмичења су још један диван доказ да они који вредно раде и уче-тренирају постижу и боље резултате-успех.

Тако у протекла рти месеца у нашој школи је најпре 11. септембра одржан међуседељевски фудбалски турнир на коме су будући фудбалери показали колико знају о фудбалу, фер-плеју и поартвовању; затим је 18. септембра одржан међуседељевски турнир у рукомету за девојчице, које су као и вишкови другови у фудбалу показале своје знање о овој дивној игри, сналазљивост, борбеност и поартвовање, а 6. новембра одржан је међуседељевски кошаркашки турнир за девојчице, који је обиловао поартвовањем као и достигнућим резултатима о овој узбудљивој и увек напетој

узбудljivoj i lepoj igri. Bilo je bezbroj skokova, driblinga, koševa, pro-
maha je - što je samom turniru davalo dinamičnost i dramatičnost. A pu-
blika ... kao i увек свему оломе, давала посебан спортски и такмичарск
тон.

У суботу, 21. новембра одржан је полуфинални омладински од-
бојкашки турнир са подручја Војводине на коме је учествовало осам е-
кипа из Панчева, Сомбора, Ковина, Сурдука, Рајдобре, Омољинца, Липара и Ба-
ваништа. Турнир је веома успео, а обиловао је пре свега знањем и покр-
творањем. Они, који су ова два елемента радом боље усвојили, постигли су
и боље резултате и квалификовали се за финални турнир у Србобрану.

Дивно је било гледати лепе грађене омладинце, њихове ско-
кове, подбацивања после којих су пљуштали дивни смечели, одбране и об-
ратно неуспешни смечели, одбране, сервиси ... а публика врло објективно
-опет пионири наше школе и омладинци дуготрајним аплаузом и бодревем
повишавала је и подстицала такмичаре да покажу све оно што су до са-
да научили. Заиста била је дивна спортска и такмичарска атмосфера.

Сва ова такмичења као и организовани тренинзи и часови пи-
зичког васпитања су основа на којој почивају сви многобројни успеси
наше школе кеунисани медаљима, дипломима, пехарима и оним што је одде-
најважније разлијеношћу, знањима и покртворањем наших другова и друга-
рица. Ова такмичења су такође и снажан подстицај нама, пионирима, да са-
мо добар рад и залагање доноси добре резултате и то не само на спорт-
ском пољу, већ у свим областима људског стваракаштва. Зато је наша стал-
на парола:

Д О Б А Р Р А Д - Д О Б А Р У С П Е Х

Р Е П У Б Л И К О - Т И С И К А О З Д Р А В Љ Е !

Мали новинар

У СЛОВОДИ - О СЛОВОДИ!

РЕПОРТАЖА О ЈАСЕНОВЦУ

Једног дивног јулског дана кренули смо на екскурзију, у оби-
лазак историјских догађаја, споменика из Народноослободилачке борбе и
Револуције. Мелели смо да путем њих сазнамо на лицу места истине о ко-
јима смо само читали, видели на филму, слушали. Та марка жеља будила је
у нама осећања укорењена и у нама младима о борби за слободу, за ми-
рот достојан човека.

Аутобус је полако остаљао за собом километре и приближа-
вао нас нашем циљу. Атмосфера у аутобусу је била пријатна. Иако је пут
доста дуг, ипак је занимљив, јер пролазимо оним путевима којима су корача-
чале промрзале, босе израваљене ноге пролетера на путу слободе. Удубљени
у та блиска сећања кроз прозор аутобуса угладах велики камени цвет! У
мени се нешто узбурка, ускочитла, збуди. Своје сапутнике позвах да виде
и они камени цвет. Да, стигли смо у злогласни усташки логор Јасеновац...
а данас наш понос иди дика слободарских народа Југославије.

Аутобус се зауставио. Полако се неким страхопоштовањем из-
лазимо и крочимо на земљу крваво натопљеној незнаних 800.000 логорана,
новорођенчади, деце, очева и мајки, бака и дека. Пред нама је простор од
неколико деветина хектара земље крај обале Саве на коме се уздижу ку-
пасте хумке, огромне заједничке гробнице усташких жртава. Корачамо немо-
тешком стазом страдања. Приближавамо се стази начињеној од железнички
прагова, која вијугајући кроз пространство бишег логора доводи посети-
ца до дивног каменог цвета - споменика херојским синовима и кћерима на-
ших народа. О нестрпљивем смо корачали посматрајући зеленило некадашњег

злогласног логора. Узбуђене је у намарасло сваким кораком који нас је ближи каменом цвету који се поносито уздиже у средишту бившег логора. И што му се више ближи постаје некако све већи, дивнији, истинитији, стварнији. Најзад смо пред њим, високим и достојанвеним цветом-спомеником херојским жртвама усташког злочина. Улазимо под његово окриље у коме сагледавамо тешку истину и херојску стварност. Младовина коју су пружа посетиоцу као да нам говори да је ту да штити уснуле жртве, да нас увек сећа својом лепотом на ону младост, на оне животе који су ту покопане. Осећамо се поносним и срећним што смо синови и кћери херојских нам очева и мајки, сестара, браћа, дедова и бака који су својим животима остварили наш срећом, радом и стваралаштвом испуњеним живот.

Лагано се удаљавамо од споменика. Заилазимо на језеро жеђи у чијем је центру мало острвце, логор у логору. Ту су устаци злочинци направили најжаснији део логора у коме су логораша умрели изморени глађу и жеђу, а они уживали у стравично представи коју су режирали. Мислили су као и њихови фашистички господари да ће најтежи злочини поколебати, сломити слободарски дух наших народа. Тешко су се преварили, заиста тешко!

Пролазимо обалом Сава. Испред нас је огромна грба крај које је од обале, наједно два метра у води постављеним стубовима "Мост смрти" а нека су крвници доводили своје жртве и огромним дрвеним чекињом убијали и бацали у Сава. Али ра грба је данас велики природни споменик онима који су под њеном крвном страдали, а Савом однопени у бескрај.

Приближавамо се спомен-музеју. Оставља у нама упечатљив осећај поноса. Улазимо у његову унутрашњост. Најпре у мали амфитеатар у коме нам је кустос музеја приказао из своју дискусију и обавест о злочинима злочинаца Јасеновачког логора смрти. Кожа нам се јехила не од стака, већ од ухаса, које смо на оригиналним филмовима, које су снимиле усташе, видели и дубоко доживели муке и патње логораша. Пред нама се отвијала сурова истина у режији срових фашиста-усташа. Још под утиском тешког филма улазимо у салу музеја у којој су литрине у чијим просторима леже ископане ствари-прибориза бријаче, кашике, виљушке, табакеричне рукотворуне логораша са посветама. На зиду је и споменик ископан ланцима, чакљама, камама - симбол злочина и пораза фашизма. Ве то је ту да нас, младе генерације сећа на хероство наше борбе и наших народа, на слободу која је основа људског живота. Овај огромни споменик нас васпитава у духу наших слободарских народа и обавезује да чврсто корачамо стопама народа-хероја и револуционара.

Изазимо. Дочекује нас топло јулско сунце. Седамо на клупе парка испред музеја још под утиском срећа онога што смо видели и доживели. Био је то кратак предах на нашем путу историјским споменицима подигнутим у част хероја непобедивих и слободарских народа наше Југославије.

Буричић Весна, VIII-3

ЗАШТО ЈЕ ТЕБИ ДА ВИДИМ КАДИЊАЧУ

Наша отаџбина је одвајкада била мета непријатеља, тако да ни у периоду Другог светског рата није била заобиђена. Наши народи су добро знали шта за њих значи слобода коју су вековним борбама бранили и изборили. Знали су то и 1941. године када су фашистима казали оно одлучно НЕ!

Непријатељ је окупирао нашу земљу, али није уништио наше слободарске народе. Они су пошли у нову борбу за нову слободу, у Револуцију. Крв се лила. пушке, митраљези и топови су пуцали, грмели. Одјекивао је прасак ручних бомби-глав непобедивих.

КАДИЊАЧА! Сама та реч у нама буди осећања. Непријатељ је хтео да погази и пороби наше народе. Али на Кадињачи је изречено још једно НЕ! Сви ће погинути, али непријатељ, док је и један борац радничког батаљона жив, неће проћи! И заиста сви борци су храбро изгинули, али је Кадињача остала да пркоси.!

То место победе живота над смрћу желимо да видимо, да поостимо оне који су животе дали за боље сутра, за нови живот. Желимо да положимо свеће на њихове гробове и тиме захвалимо за све што су учинили за нас, ново покољење.

Кадивача је жива легенда наших народа. Она поносито стоји и сведочи како се бори и умире за свој народ и његову слободу. Над њом је небо светлије, природа мириснија, а птице певају веселије и својом песмом говоре да је ту живео, да ту живи и ствара храбар и непобедив слободарски народ.

Кадивачо, живела си, живиш и вечно ћеш живети!

Сестре Трифунов Зорица и Снежана, V-2

ВЕЛИКИ ДОГАЂАЈ

Данас је 20. октобар, велики и историјски дан наших народа. Тога дана људи, жене и деца-омладина у ослобођеном делу наше земље селом и громко су певали "Хеј, Словени", јер се одиграо велики догађај значајан за наше народе и њихову ослободилачку борбу и револуцију. Тога дана слобода је коначно крочила у наш Београд, наш херојски град-борац!

Громку песму војника-ослободилаца и грађана нашег главног града прожимала је бука и шкрипа тенкова, топовски скок у част победе над окупаторима и њиховим слугама, издајницима наших народа. Виориле су се црвене заставе, наше тробојке са петокраком црвеном звездом, јер су ослободилаци у заједничком јуришу биле две армије-наша Народноослободилачка и Црвена Армија!

Ето, то је било 20. октобра 1944. године, то је тај велики и знаменити догађај наших народа када је слободно загрмела наша песма слободе, наша химна!

Букашинов Петар, V-3

МОЈА ОТАЏБИНА

Данас живимо срећно и радујемо се цвркату птица, пролећни и киши!
Некада тако за нас давно, а ипак у нама тако близу, нисмо имали слободну отаџбину овакву дивну, слободну, велику својим делима, каквом је данас имамо!

Деца онда нису била расна и чила. Пушке, кундаци, пендраци и бајонети говорили су уместо оловки, мастила! Уместо њих текла је крв! Хероји нису жалили себе, свој живот за бољи живот радног и слободног народа!

Омладина је своје животе херојски давала за боље сутра, за генерације које долазе, за њихо срећан, слободан и стваралачки живот!

Данас у мојој отаџбини цвета цвеће, осећа се свуда мирис младога опојног цвећа и зато смо сви весели, а ја посебно срећна!
Зато вам кажем откуцаје срца мог:

Да свуда увек буде М И Р!

Да све народе увек прети СРБИЈА!

Да сву децу света мајке отаџбине своју децу МИЛУЈУ!

Отаџбино, ми смо увек стобом и Титом!

Трифунов Зорица, V-2

ПОЕЗИЈА НОЈЕМБРА!

ЈУНАК БОГА РАДИЋ

ПЕСМА ПАРТИЗАНА

Све су горе сличале,
сва су поља житом ожитила,
трава мирисе, реке зуборе,
партизани и биткама говоре.

Песма се сри горама нашим,
партизани победе славе,
свуда се наше химна разлеже
народи дижите главе!

Слободни људи-хероји, борци,
Носите свуда победе жар,
разнесите ширином света
цвет слободе-вегову чар!

Лукашинов Петар, V-3

МОЈА ПЕСМА

На све стране бој се бије
и црвена крв се лије,
битку бију партизани,
борци млади, одабрани!

Бој се бије, песма пева,
са истока сунце сева,
а борцима то је сан
осване и тај ДА!

Родиће се земља нова,
јаке снаге новог кова,
тамо где је гарез био,
цвета данас живот мио!

Трифунов Зорица, V-2

БОРА РАДИЋ

Још као дечак мали
за страх он није знао,
за правду и слободу
свој млади живот је дао.

На гробу нашег друга Боре
лепшаво крвени се барјак лије,
а испод тог слободе барјака
јуначко Борине срце
слободна наша земља
у топлим недрима својим
чврстим и снажним загрљајем
поносно, часно и нежно крије.

Трифунов Снежана, V-2

Погинуо је врло млад он,
онда кад није хтео рећи
где су вегови другови борци,
где је командант који
предводи слободе армију.

Издржао је он муке све,
клинче што су му боли под нокте!
Дуго и страшно тукли су га
издајници и Немци зли,
али он није хтео ништа рећи,
волео је и хтео часно да погине
за срећну будућност,
за живот човека часни,
ми да живимо услободи и срећи!

После тога једнога дана
окупише се злочинци сви
у Панчеву, на малој пијаци
да виде вешање храброг борца тог.
И тога се Бора није уплашио,
већ чврстим јунака кораком
поносно уздигнута чела
са јачком капом на глави
и знаменем револуције на бој,
петкраком звездом сјајном,
ступио под вешала и фашистима
се само насмејао, а затим
поносни борац слободе узвијнуо:
"Убијајте, вешајте фашисти...!
Убићете мене, другарицу и друга мог,
али слободу НЕ!"

Бора је наш јуначки и часно пао,
угасио се живот револуционара тог,
нестало је телом из живота и борбе,
али је стварно са нама и данас ту,
О и ДРУГАРИЦЕ и ДРУГОВИ вегови
живе у нама, генерацијама новим,
а то значи: БОРЦИ РЕВОЛУЦИЈЕ!
УВЕК СУ ЖИВИ, ИКАД НЕ МРУ!

Петров Нада, VIII-3

ГРА ИЧАР

Стоји у ноћи, гледа звезде на небу,
слуша небу ветра на бранку дома,
домовине своје.
Шибан ветром, олујом, кишом и снегом
нападан умором и сном
храбар и веран ту је
на прагу домовине.
Стоји пушком у руци и мисли
на дивни родни крај,
на милу мајку, оца, сеју и брата.
Ту је да брани велико благо-мир.
Домовину своју чува.

Ђуричић Весна, VIII-3

ПОТПУРИ ПЕСАМА НА ТЕМУ "МОЈА ДОМОВИНА"

Рођена си у вихору рата
у време патњи и бола
под ведрим небом херојским
у храбрим срцима бораца.

Домовина наша земља је слободе
у којој владају братство и слога,
градимо нову срећну будућност
корачамо путем напретка.

Нашом се земљом другарство гради,
слободе сунце весело нам сја,
заставе наше снагу нам дају
за лепо данас, још лепше сутра.

Буричић Весна, VIII-3

Домовина је младост,
домовина је сва наша радост.
Домовино моја, поносу и дико,
такву дивну земљу нема нико!

Домовино, за тебе су живот дали,
за тебе су многи хероји пали.
Домовино, ти си наша дика,
јер ти имаш ШРОЈА БОЈИКА!

Домовина, то су наше дивне тајне,
наше мисли, дела, жеље бескрајне.
Зато расти и цветај земљо моја,
ТВОЈИ воли омладина твоја!

Волим твоја житна поља,
твоје шуме, планине и горе,
дубор река, потока и цркулт птица,
волим твоје Јадранско море!

Фабијан Ђвјика, V-2

Ја волим домовину своју
и када сам по страни те,
стално чезнем и жудим за њом
и њеним богатствима.

Када би ме странац упитао:
"Волим ли домовину своју?"
рекла бих му поносно ДА!
Волим је, волим ко цвет у мају!

Домовино драга, домовино мила,
рашири своја дивна топла крила
и одгајај храбре малишане,
који су спремни увек дате бране!

Равин Љиљана, V-2

Домовино, ти ређаш храбре људе,
који знају за патње и невоље!
Домовино, лепша си од свих ружа,
милија и дража од сваког сна!

Кад те неко нападне
бориш се ко лав,
домовино, ти си мајка слободе,
братства и јединства, слога,
победа рада и мира,
зато те воли, гради и брани
наш поносни народ сав!

Домовино, ти си тихи ветрић мира
гласиш пешира, фруле, звук клавир
Домовино, волимо те зато ми,
у раду, срећи слободи и миру
учимо, стварамо, градимо ми.

Глишић Слађана, V-2

Небо је светло и плаво,
на њему сунце сја,
на све стране песма се чује,
домовина је ово моја!

Некада давно била је тама
и у вој само ропство и глад,
глас милиона није се чуо,
јер право нису имали тад.

Небо је светло и плаво,
на њему сунце сја,
на све стране песма се чује:
ДОМОВИНА ЈЕ ОВО МОЈА!

Трифунов Стежана, V-2

Волим домовину
мој родни крај,
волимо отаџбину
наш драги заичај.

Домовина то је
дивна црвена ружа
која свој деци света
радост и слезину пружа.

Домовину чине цветићи
и пупољци млади,
домовина, то је слободни,
вредни и храбри човек,
који је воли, гради и брани.

Борићемо се и ми, писнири,
борићемо се сложено сви,
за домовину нашу драгу,
нека по свако добре зна.

Бићемо сви, биће нас доста,
поћи ћемо сви у строј,
певаћемо песму слободе
с Титом, напред у бој!

Волим, домовину,
мој родни крај!
Волимо отаџбину
наш драги заичај!

Милодавић Оливера, V-2

Домовина је први цвет у трави,
домовина је ТИТОВКА на глави,
љубичица што се плави
и мравњак у густој трави.

Домовина моја у недрима крије
многе велике и светле тајне,
Бошка, Марију, Лолу, Јована, Саву
и друге хероје пале.

У којој се битка војила
веома тешка и крвава!
Почела је 1941. године,
а 1945. завршила.

Слобода се рађа са нама
пуна лепоте, чари и среће,
и зато нико у домовини више
погинути од издајца неће.

Домовина је увек дивна и лепа.
најлепша девојка-вила,
својим народима
и борбом својом херојском
за све векове вене
она се прославила.

У Европи, на Балкану,
домовина моја сја,
у којој се гради живот и слобода,
зато се зове ЈУГОСЛАВИЈА!

Трајковић Јагода, V-1

Своју домовину волим
више од свих земаља!
Она је за мене лепа
као звезда сјајна!

Моју домовину
слободно сунце греје!
Над њом се и у којој
нове, дивне, младе звезде
роје, роје, роје....!

Домовина је нежна рука мајке.
Све што пожелим имам ја,
најлепши сн се у којој остварују,
зато сам срећна у бајци ја!

Ђуричић Љиљана, V-1

Домовино моја мила
шири своја дивна крила,
ТИ си нама драга свима,
родна мајка мила!

Нек одјекне свуда гордо
песма наше среће,
нек је чује, одјекује
сав широки свет!

Домовино среће, миља
весели се с нама чила,

домовино партизана,
мајко нашег Тита?

Зато нексе ширем чује,
зато нек она зна,
каква је моја дивна
мајка домовина!

Витас Биљана, V-1

Брда и долине,
поља и равнице,
виногради зелени,
и пшеница жута,
виђу се крај пута.

Топло сунце
над њима сја
срце ти загрева
па помислиш, чујеш
такве дивне, тако лепе
земље нигде нема.

Домовино моја слободе и
рада
богата си тиме,
зато чести и спомосом
ја помињем твоје име.

Када кажем ДОМОВИНА
поносим се тиме
кад одрастем, бићу добар
син дивне домовине!

Малетин Бојан, V-2

Домовино,
последње страхоте рата
великом брзином бледе,
нема више рата, крви и пакла,
нема више страшне беде.
Нема више авиона
који као да се лете,
нема више црних бомби
које нам смрћу прете.

Слобода, највећа срећа!
слободно сунце топло нас греје,
слобода сада свуда се смеје!
Жеље све веће и веће
пољу за живот оне нам дају,
али оно што је најлепше
СЛОБОДА СИЈА У ПУЛОМ СЈАЈУ!

Ђуричић Весна, VIII-3

ПОЕЗИЈО... ПОЕЗИЈО... откуцају срца мог!

С У Т Р А

Слушај, сунце нас зове
заборави све расточене сенке,
избриши све давне снове и
гледај, сунце нас зове!

Хајде да потопимо све што је ружно,
грубост живота и нерасположена јутра.
Хоћу да живим за нешто лепо,
хоћу да живим за једно сутра.

Спојмо руке и гледајмо смело,
пред нама стоје играчке лета
и дивне земља у окриљу булки,
која сад расте, која сад цвета.

О, децо ...! ви заљубљени...
у изрешетане илузије,
ви заљубљени у нестварна јутра
слушајте како грми у нама
дивна будућност и громко сутра!

Испунимо својим жељама и вољом
све што је празно у срцима људи,
нек блиста земља новог покољења
која се са срећом у наручју буди.

Овде се живи и живот буја,
овде се расте, сава и мири,
овде се кују мир, слобода, срећа,
јединство и братство, љубав и слога,
овде се весели, радује и живи,
и топли загрљај у бескрај шири!

Николић Љиљана, VIII-3

НАПРЕД И СЛОБОДА

Злочин је харло по нашој земљи,
уништавао младост и љубав,
младе људе који су желели
да живе, стварају, поле!

Рушио је наша села, градове,
ни је дао зори да заруди,
ни птици да запева.
Младићи, старци, хероји људи
борили су се против хуља
боси, гладни и скоро голи
знали су само задве речи:
НАПРЕД и СЛОБОДА!

Једнога јутра, једнога дана
сунце слободе пусти своје зраке!
Птице су весело, громко
најлепше песме запевале!
Људи су срећни, раздрагани,
јер сада знају да живе
животом слободе
да могу волети, волети...!

Борбом се скидала копрена тма,
засјало је сунце слободе,
сунце мира и љубави,
откривајући тако човеку
у пуном и дивном сјају
најлепше, најдраже речи и дело!

Филипов Јованка, VIII-3

П И О И Р И П И О И Р К Е !

Ускоро ћемо у наше редове примити ново покољење, нове писнике!
Будимо зато срећни и весели, певајмо и радујмо се том свечаном чину.
Нека се задиори наша одредска застава, нека се залепрпају четне заставе
на којима су имена наших великана борбе за слободу. У рукама стего-
ноша виориће заставе са именима:

- I-3 "Звездан"
- II-2 "Мирко и Славко"
- III-3 "Јожек"
- II-1 "Жарко Зрењанин"
- II-2 "Ђељко Влаховић"
- II-3 "Слободан Пенезић-Крцун"
- III-1 "В р и л е"
- III-2 "Курир Миша"
- III-3 "Мада Димић"
- IV-1 "Владимир Назор"
- IV-2 "К е к е ц"
- IV-3 "Марија Бурсаћ"
- V-1 "Сутјеска"
- V-2 "Моша Пијаде"
- V-3 "Курир Јовица"

- VI-1 "Таврило Принцип"
- VI-2 "Сава Ковачевић"
- VI-3 "Јурица Рибар"
- VII-1 "Братство-Јединство"
- VII-2 "Жикица Јовановић-Шпанац"
- VII-3 "С л о б о д а"
- VIII-1 "Иво-Лола Рибар"
- VIII-2 "П и н к и"
- VIII-3 "Младост"

ЖИВЕО ДАН НАШЕ РЕПУБЛИКЕ!

ЖИВЕО ДРУГ Т И Т О!

ЖИВЕЛИ П И О И Р И !

ВЕСЕЛА СТРАНА

МАЛО ШАЛВО, МАЛО СМЕХА И АНГДОТА ИЗ БАЧКОГ ЖИВОТА!

Играмо се Воја и ја рата и глумимо јунаке из емисије-серије "Капелски Кресели". Ја играм Немца који убија Јастреба, а Воја Јастреба. Пошто је он то глумио приђем му и подскок га врцнем штапом по глави. Воја Паде. Мисли да вам га јако ударио поличем:

-Војо, одох по прву помоћ!

Кад Воја њу за прву помоћ, скочи ко опарен и дрекну:

-Не иди Церо, тил сам!

Букашинов Петар, V-3

Пошли смо на пецање. Пошто смо стигли на место риболовно, бацили смо удице. За несрећу Вељку се удица закахчила за неки корен и откинула. На то ће му Гага:

-Воле без шкеле!

-Ко без шкеле? Ја? Ја сам школван.

-Па да. Ти си школван во!- доде је Зоран.

Обрадовић Драгиша, V-3

Драган и Бурица се пропитују боље речено преслишавају граматтику. Драган пита:

-Какве реченице могу бити по саставу или облику?

-Проста и наметна!-као из тона одвали Бурица.

Гиле, V-3

На часу разредног старешине у одељену VIII-3 наставница Смиља Бабић унута свој разред:

-Па добро децо, када ћете да се већ једном поправите?

Зато брините наставнице! Ускоро ће почети класе свика, па ћете видети како ћемо се поправити!- одговори Душан Радовић-Труман.

Станков Вера, VIII-3

Обрађивали смо глаголе по предмету радње. Наставник Драган је објаснио "да су прелазни они глаголи који имају објекат (предмет), а затим је упитао Воју Станојевића:

-Војо, да ли можеш да залучиш који су непрелазни глаголи?

Воја је чутас. Устала је Биљана Антић и одговорила:

-Па наравно да су непрелазни они глаголи који немају објекат.

У томе је Геран Пучијашевић снажно кинуо, а наставник рече:

-Ито видите да је истина!

Сава Каначки, V-3

-Наставнице Драгане, Гиле ме

од првог часа стално удара олаквом по глави! Ако ме још једном удари, разбићу му нос!

-Пази, Гиле! Први пут је пала а

-Други пут је операција!- допуни наставника Геран Пучијашевић.

Гиле, V-3

На часу биологије наставница Смиља Бабић пропитала је Стојанов Снежану. Ја изненађене слих, па и наставнице Снежана је добро знала, те наставница рече:

-Ово би требало крупним словима записати.....

-.....у историју новечанства!-допуни наставницу Грчки Јасмина.

-Значи да ће од сада боље знати и историју!-закршио је Драгиша Обрадовић-Гиле.

Јасмина Грчки, V-3

За време великог одмора Бурица и Гиле о нечему разговарају, у једном тренутку Гиле добро стеже Бурицу за главу те обај дрекну, а затим је Бурица стегао Гилета за главу. Гиле чути и смеје се.

-Пусти Бурице, зар не видиш да има тврду главу ко тенк!-рече Стојанов Снежана.

Борђевић Бурица, V-3